

คำนำ

“แรงงานข้ามชาติ” ในยุคโลกาภิวัตน์ หมายถึง เคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศหนึ่งสู่อีกประเทศหนึ่ง เป็นเคลื่อนย้ายที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของทุกคนที่เกี่ยวข้อง การเคลื่อนย้ายดังกล่าวทำให้เกิด “สังคมเดียวกัน” นั่นคือคนต่างชาติต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม ต้องเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ใกล้ชิดกันมากกว่าเดิม ซึ่งเป็นผลจากปัจจัยทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่รวดเร็ว และซับซ้อนมาก การเคลื่อนย้ายดังกล่าวนี้เป็นแสวงหาโอกาส และเห็นโอกาสทางเศรษฐกิจซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตที่ขึ้น ซึ่งมีอัตราการเติบโตเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะตามแนวชายแดน ไทย-พม่า, ไทย-ลาว, ไทย-กัมพูชาและไทย-มาเลเซีย

ในอดีตการย้ายถิ่นมีเป้าหมายหลักเพื่อการกวาดต้อนประชาชนของฝ่ายที่ปราชัยจากการรบพุ่งไปเป็นพลเมืองของประเทศตน แต่ในปัจจุบันการย้ายถิ่นเป็นเรื่องของเศรษฐกิจการค้า การลงทุนเป็นเป้าหมายหลัก แต่ปัจจุบันกติกการค้าระหว่างประเทศที่ถูกกำหนดให้มีการเปิดเสรีทางการค้า ทำให้เกิดการปรับเปลี่ยนโครงสร้างการผลิตของประเทศตามมา ดังนั้น จึงทำให้เกิดการลงทุนของประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจสูงกว่าในทุกภาคส่วน ย่อมมีความต้องการแรงงานในภาคการผลิตเพิ่มขึ้นตามไปด้วย

งานวิจัยเล่มนี้เกิดขึ้นจากความตระหนักในความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงของโลกที่กำลังกลายเป็นโลกสังคมเดียว แพร่กระจายไปทั่วทุกภูมิภาค เช่น การรวมตัวของยุโรป การรวมตัวของผู้นำมัน เป็นต้น และในอนาคตข้างหน้ากลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนจะมีการรวมตัวกันเพื่อจุดประสงค์สำคัญในมิติด้านต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในปัญหาด้านแรงงานข้ามชาติ เพื่อให้การเตรียมความพร้อมให้พื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ รับมือกับปัญหาด้านต่างๆ หลากมิติที่จะเข้ามา และนำผลการวิจัยนี้ไปพัฒนาและประยุกต์ใช้แก้ปัญหาแรงงานต่างด้าวในพื้นที่อื่นต่อไป

พลตรี

(ภูมิพัฒน์ นวิพัฒน์)

นักศึกษาระดับปริญญาโท วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร

หลักสูตร ปอ. รุ่น 24

ผู้วิจัย